

Τα φτωχότερα κοινωνικά στρώματα και η οικονομία απροστάτευτοι από την εκτίναξη των τιμών των καυσίμων

Η Ελλάδα έχει σήμερα την ακριβότερη τιμή στα καύσιμα στην ΕΕ, με τις τιμές να τραβούν όπως παρακολουθούμε τις τελευταίες μέρες την ανιούσα. Το πρόβλημα αποκτά δραματικές διαστάσεις, τόσο για τους καταναλωτές των φτωχότερων κοινωνικών ομάδων όσο και για την οικονομία. Το πρόβλημα αυτό ασφαλώς αφορά τις διεθνείς τιμές αργού σε ένα διεθνές κερδοσκοπικό περιβάλλον, υπάρχουν όμως και σημαντικότερες εσωτερικές αιτίες για τις οποίες ευθύνονται οι κυβερνήσεις και οι ισχυροί όμιλοι του κλάδου:

1. Σημαντική παράμετρος η υπερφορολόγηση των καυσίμων με τις διαδοχικές φορολογικές επιβαρύνσεις των τελευταίων χρόνων στα καύσιμα, που ήταν ο εύκολος δρόμος για άμβλυνση του δημοσιονομικού προβλήματος.
2. Δεύτερος παράγοντας ο πλήρης έλεγχος της διύλισης, μετά την ιδιωτικοποίηση των ΕΛΠΕ από τις δύο γνωστούς ομίλους. Το καθεστώς αυτό έχει αφαιρέσει κάθε δυνατότητα παρέμβασης που υπήρχε στο παρελθόν μέσω του κρατικού διύλιστηρίου για σχετική απορρόφηση των ανατιμήσεων.
3. Η εξαγορά των εταιρειών εμπορίας ΒΡ από ΕΛΠΕ που έγινε μάλιστα με δυσμενείς για το δημόσιο όρους και της SHELL από ΜΟΤΟΡ ΟΙΛ οδηγεί σταδιακά στον πλήρη έλεγχο και του κυκλώματος εμπορίας από τους 2 ομίλους που επεκτείνεται στο ένα ή άλλο βαθμό και στη διανομή(πρατήρια).
4. Η συγκέντρωση της αγοράς καυσίμων, το γενικότερο αδυνάτισμα των ελεγκτικών μηχανισμών, η χαλάρωση αντί της αναβάθμισης της επιτροπής Ανταγωνισμού που εκτιμάται ότι θα χειροτερεύσει με το προωθούμενο νομοσχέδιο, οδηγεί στην εγκατάλειψη κάθε δράσης που προστατεύει το εθνικό και λαϊκό συμφέρον.
5. Η συνεχής επίσης διάλυση των ελεγκτικών μηχανισμών έχει σαν συνέπεια και την ανεξέλεγκτη δράση και στον τομέα της διανομής. Η παντελής έλλειψη ελέγχων επιτρέπει σε ασυνείδητους επαγγελματίες φαινόμενα αισχροκέρδειας και νοθείας.

Η άμεση αντιμετώπιση της κατάστασης επιβάλλει την λήψη μιας πολυεπίπεδης δέσμης μέτρων που θα αφορούν την επανάκτηση ουσιαστικού (μετοχικού και μανάτζμεντ) ελέγχου των ΕΛΠΕ, την αντιμετώπιση της εναρμονισμένης τακτικής τόσο στη διύλιση όσο και την εμπορία, την ουσιαστική δραστηριοποίηση των ελεγκτικών μηχανισμών στα φαινόμενα λαθρεμπορίας και νοθείας και φυσικά την ουσιαστική μείωση της φορολογικής επιβάρυνσης.